

ACTA DEL PLE DEL CONSELL COMARCAL DE LA CONCA DE BARBERÀ

Dia: 1 de maig de 2014
Hora: 12:00 hores
Lloc: Sala Noble
Caràcter: Extraordinari
Número de sessió: PLE2014/4

Assistents:

Sr. Ramon Borràs i Ramon	President
Sr. Josep Amill i Canela	CIU
Sr. Joan Güell i Serra	CiU
Sr. Josep M. Poca Casanovas	CIU
Sr. Manel Requena Martínez	CIU
Sr. Enric Capdevila i Torres	CIU
Sr. Antoni Anglès i Rosich	CiU
Sr. Josep M. Llorach i Corbella	CIU
Sr. Santiago Trilla i Guim	CIU
Sra. Isabel Sales Coderch	ERC
Sr. Josep Crusells Montañés	ERC
Sra. Antònia Sánchez i Bautista	ERC
Sr. Ramon M. Caixal i Homedes	ERC
Sr. Enric París i Daran	ERC
Sr. Valentí Gual i Vilà	FIC
Sr. Magí Trullols i Trull	FIC
Sr. Pere Domènech i Santos	PSC-PM
Sr. Artur Miró Palau	PSC-PM
Sra. Agnès Ribó Foguet	ICV-EUiA-EPM

Sr. Xavier Salvadó i Vives	Secretari
Sr. Francesc Cid i Grau	Interventor
Sr. Ramon Palou i Capdevila	Gerent

Ordre del dia:

1. Concessió de la **distinció d'honor del Consell Comarcal de la Conca de Barberà** al *Rvdm. Dr. Maur Esteva Alsina*, abat general emèrit de l'Orde Cistercenc

Desenvolupament de la sessió:

CONCESSIÓ DE LA DISTINCIÓ D'HONOR DEL CONSELL COMARCAL DE LA CONCA DE BARBERÀ

Glossa a càrrec del conseller comarcal de cultura, a la vegada Alcalde de Solivella, Sr. Enric Capdevila i Torres

Benvolgut Reverendíssim Doctor MAUR ESTEVA i ALSINA, abat general emèrit de l'orde cistercenc, autoritats i amics,

Daniel Esteva i Alsina neix a Gironella (al Berguedà), un 10 de juliol de 1933. Tenia un germà i una germana més grans que ell. Malauradament, perden el seu pare quan ell és encara un infant.

Dissortadament o sortosament, les circumstàncies personals del seu entorn més proper, fan que hagi de passar moltes estones observant i descobrint a través de la lectura allò que anys més tard es materialitzarà en entrar el 7 de setembre de 1958 com a novici, al monestir de Poblet, on rep el nom religiós de Maur.

Poblet forma part de l'orde cistercenc, que es regeix per la regla de sant Benet, abat del segle VI i per això són benedictins, els dits monjos blancs; els quals foren enviats a Poblet a través de la casa fundadora de Fontfreda, l'any 1150, i s'hi estigueren els monjos fins a l'exclaustració del 1835, i, després de 105 anys d'abandó del monestir, tornaren els monjos a Poblet l'any 1940.

El pare Maur estudià teologia i litúrgia a Roma i, el 18 de març de 1967, és ordenat sacerdot. En aquesta etapa de la seva vida, compartirà amb la comunitat totes les tasques del dia a dia del monestir. Això l'ajudarà a assolir, quan és nomenat abat de Poblet, el 17 de novembre de 1970, totes les responsabilitats inherents al càrrec.

En efecte, les virtuts del pare abat Maur Esteva i els seus nobles anhels, així com la seva fe, aconseguiran donar un gran impuls a la reconstrucció material i espiritual del monestir de Poblet.

De ben segur que sense la seva aportació intel·ligent i valuosa, no haurien estat possibles els resultats que s'han obtingut que, com es pot veure, són d'allò més importants i omplen una pàgina gloriosa en la història cistercenca de Catalunya.

Des dels seus inicis com a abat, és l'impulsor que a través de la Direcció General de Belles Arts i de les diputacions de l'antiga Corona d'Aragó, s'arribi a la recuperació de les dependències del monestir que estaven en pitjor estat de conservació.

Quan el 10 de febrer de 1978, Josep Tarradellas i Joan visita Poblet, com a president de la Generalitat de Catalunya, aconsegueix que, amb tenaç i eficient constància, s'obtinguin importants ajuts d'entitats estatals i privades, que permeten la restauració de diverses parts del monestir, entre les quals destaca la del cimbori, de les torres de les armes i de Sant Esteve.

També, aquest any 1978, fou membre de la comissió dels tres superiors generals dels tres ordes seguidors de la regla de sant Benet, i en el capítol general del 1990 fou elegit membre del Consell de l'Abat General.

El 1980 el president Josep Tarradellas li confià el seu arxiu personal, el qual ha esdevingut patrimoni de la comunitat de Poblet i ha donat lloc a l'Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià.

El seu entusiasme el portà a la projecció de la nova hostatgeria i les negociacions pel vi de Poblet, la culminació en definitiva de la restauració material del monestir.

Ja l'any 1982, la Generalitat de Catalunya, després del traspàs de competències, es fa càrrec de la gestió protectora del monument i continua la restauració, del palau abacial nou del segle XVI-XVIII, sota les directius del pare abat Maur Esteva.

Anys més tard, el 2005, el Reial Monestir de Santa Maria de Poblet seria reconegut amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

El 3 de setembre de 1985, el Capítol General de l'Orde l'elegí abat general, però aleshores no acceptà.

El 1987 aconsegueix restablir els drets de la congregació antiga de la Corona d'Aragó, de la qual esdevé el president "nat" (en ser abat de Poblet). Al segle XVI, els estats moderns aconsegueixen que l'orde es fraccioni en congregacions monàstiques (o autònomes) nacionals: a Espanya n'hi havia dues: la de Castella, que avui només té monges, i la presidenta de la qual és una abadessa, i la del regne de la Corona d'Aragó, la nostra (que avui la formen els monestirs d'homes de Poblet i Solius, a la Costa Brava, i els de monges de Vallbona – a prop nostre – i el de Valldonzella, a Barcelona).

El pare Maur, amb la seva "certa manera de fer les coses", amb discreció, elegància i eficàcia assoleix que la UNESCO, l'any 1991, després de 850 anys d'existència del monestir de Poblet, el reconegui com a Patrimoni Cultural de la Humanitat.

Com el pare abat Maur Esteva va dir en el seu moment, aquest fet mou la nostra ment a admetre, humilment, que hem rebut dels nostres avantpassats un patrimoni important que ells bastiren amb llur monarca al capdavant, el qual prengué la iniciativa d'edificar-lo per a "glòria de Déu".

Però retornant al moment d'aquella no acceptació davant el Capítol General de l'Orde, transcorreguts deu anys, i després d'una nova elecció, la seva resposta és afirmativa, i el dia 4 de setembre de 1995 esdevé nou abat general de l'orde cistercenc, exercici que ha dut a terme fins al 3 de setembre de l'any 2010.

Com a abat general, va desplegar una gran activitat, ja que tan aviat era al Vietnam, com al Brasil, o a Bolívia, o a l'Amèrica del Nord, a més de tot Europa, visitant un bon nombre de monestirs, on coneix moltes persones, de diferents cultures i religions, que li permeten estar a prop del dia a dia de la gent del carrer, tot vetllant per a fer redescobrir i valorar els elements fonamentals de la regla de Sant Benet, la pregària i la vida fraterna.

Va convertir la casa general de l'orde a Roma en un espai de trobada i comunió per a tots els monjos i monges, sobretot per als estudiants. Un espai amable, un fòrum de diàleg.

Una vegada acabats els seus mandats com a abat general, i reconegut com a abat general emèrit, Maur Esteva torna al seu monestir de Poblet i hi resideix habitualment, tot compartint la vida monàstica sense interferir-hi mai, ja que aquesta casa té el seu ordre i el seu govern en el qual ell, així ho va aprendre i així ho ha practicat i ensenyat, no pot i ni vol intervenir de cap de les maneres.

El pare Maur Esteva ha publicat entre d'altres: *Poblet, escola de servei. Sermons capitulars* (1982) i *El directori perpetu litúrgic de Poblet (1694) del P. Francesc Dorda, l'any* (1983), estudi i edició.

També, però, ja fa un temps, un llibre recull totes les seves intervencions com a abat general als capítols generals i sínodes (1974-2010), edició de la qual ha tingut cura una monja cistercenca, sor Eugènia Pablo Esteban, del monestir de Sant Benet de Talavera de la Reina.

D'entre les seves nombroses homilies, posarem de relleu dues d'elles. La primera, la que va pronunciar el 24 d'abril de 1981 a l'església de Sant Martí de

Palafrugell, Rèquiem i Al·leluia per la mort de Josep Pla, en què va glossar el reconeixement del poble i de la llegua del poble en la vindicació de Josep Pla, i de la seva dimensió humana i espiritual complexa.

L'altra homilia correspon al dia de Tots Sants de 2012, en el monestir de Santa Maria de Solius (Baix Empordà), Kerygma de Solius, on va proclamar els drets del poble, amb - la benaurança dels perseguits "per causa de la justícia"- , a - la benaurança dels perseguits per defensar "una causa justa"-, i Maur Esteva va concloure amb les següents paraules:

"Crec que defensar la pròpia llengua, la pròpia cultura i conseqüentment la pròpia nació i autoafirmar-les, amb tots els mitjans i amb voluntat de ser un estat sobirà, és una causa justa, fins i tot si cal essent perseguits ni que sigui patint persecució, més encara, amb persecució espiritual, dialèctica", per continuar afirmant des del convenciment "que Déu parla per mitjà dels signes dels temps històrics, i no pas màgicament".

Però totes aquestes paraules, ho són en un dia especial, el dia que enceta el mes de maig, dedicat i consagrat a Santa Maria Mare de Déu, a la Regina de casa vostra de Poblet, també, la casa de la vostra professió.

Mossèn Miquel Melendres, en el *Llibre de la Mare de Déu* ens va deixar unes glosses marials sobre textos bíblics. Al pare Maur Esteva, li faig arribar unes lletres del text "La meua ànima glorifica el Senyor", i diuen així:

"El meu destí, Senyor, és glorificar-vos.

Jo sóc el vostre ocell. I sols compleixo la meua missió quan porto al bec un càntic per a Vós.

Jo sóc el vostre mirallet. I solament puc ser feliç quan, com una pupila pura, pura, reflecteixi les vostres resplendors.

Davant la vostra amorosa providència, -o, més que Senyor, Pare!- l'ànima meua us glorifica alçant els braços cap a Vós, mentre els meus llavis un somriuen dins el bressol del món."

Gràcies, pare abat general emèrit de l'Orde Cistercenc Maur Esteva i Alsina, pel vostre servei.

Gràcies per projectar-nos des de la nostra comarca de la Conca de Barberà, des del Reial Monestir de Santa Maria de Poblet.

Gràcies des del Consell Comarcal de la Conca de Barberà, i de la gent que donen vida a la comarca per projectar-nos davant de tothom i del món.

1. Propostes

1.1. Serveis generals

1.1.1. Concessió de la distinció d'honor del Consell Comarcal de la Conca de Barberà al Rvdm. Dr. Maur Esteva Alsina, abat emèrit de l'Orde Cistercenc

Relació de fets

El Consell Comarcal de la Conca de Barberà mitjançant un reglament pot regular els distintius i nomenaments honorífics que premien els mèrits, les qualitats i circumstàncies singulars que concorrin en els guardonats.

Aquest distintiu podrà atorgar-se a les persones naturals o jurídiques que en qualsevol aspecte hagin sobresortit per la seva labor meritòria, actuació en benefici de la comarca o serveis.

Fonaments de dret

1. De conformitat amb el que disposa l'article 191 del Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, funcionament i règim jurídic de les Corporacions Locals.

Proposta de resolució:

S'acorda:

Primer. Atorgar al Rvdm. Dr. Maur Esteva Alsina, abat general emèrit de l'Orde Cistercenc, el distintiu d'honor del Consell Comarcal de la Conca de Barberà, per la seva labor meritòria a la nostra comarca de potenciació del Monestir de Poblet com a referent monumental de la comarca i de l'Orde del Cister.

Segon. Inscriure en el llibre d'honor de distincions del Consell Comarcal de la Conca de Barberà al Rvdm. Dr. Maur Esteva Alsina, com a persona guardonada.

Tercer. Lliurar-li el distintiu d'honor pel President del Consell Comarcal, Sr. Ramon Borràs Ramon.

Posat aquest punt a votació s'aprova per unanimitat

Adoptat l'acord, el President de Consell Comarcal de la Conca de Barberà, Sr. Ramon Borràs i Ramon, va fer lliurament de la distinció d'honor del Consell Comarcal al Sr. Joan Guell i Serra, Alcalde de Vimbodí i Poblet, qui el va recollir en nom i representació de l'abat general emèrit, Sr. Maur Esteva Alsina, que no va poder assistir a l'acte.

Posteriorment, el Molt Honorable Sr. Jordi Pujol i Soley, en nom i representació de l'abat general emèrit Sr. Maur Esteva Alsina va fer un discurs d'agraïment, en el qual va posar de relleu la seva trajectòria i els fets que l'han fet mereixedor d'aquesta distinció, així com d'alguna anècdota que posa de manifest la seva personalitat i humilitat.

4. Discurs de cloenda del president del Consell Comarcal

*Alcalde de Montblanc,
Pare Maur,
M. Hble. Sr. Jordi Pujol,
Hble. Sr. Josep Gomis,
Il.ltres Srs. Albert Vallvé i David Rovira,
Sr. Jordi Agràs,
Alcaldes,
Consellers,
Regidors,
Senyores i senyors,*

L'acte que estem portant a terme posa de manifest, un cop més, l'estreta relació que existeix entre el Monestir de Poblet i els pobles de la Conca de Barberà. Una relació que es remunta als llunyans temps medievals, que de vegades ha estat difícil i problemàtica.

Però que ha estat significativa des del punt de vista social, econòmic, cultural i evidentment espiritual per als habitants dels pobles de la Conca de Barberà.

El pare Maur és el continuador d'un llinatge d'homes que han tingut una fonda empremta en la història de Poblet i també en la història de Catalunya. Recordem abats importants de Poblet: Copons, Conill, Caixal, Dorda i tants i tants altres.

Crec que no cal que repassi ara la biografia del pare Maur.

Però durant la seva estada com a abat de Poblet es van endegar o portar a terme projectes tant importants com la declaració del Monestir de Poblet com a Patrimoni de la Humanitat, la construcció de l'Arxiu Tarradellas i la nova hostatgeria entre d'altres.

O, en una altra línia de coses, la posta en marxa de La Ruta del Cister.

Per tant, reconèixer ara la persona de l'abat Maur vol significar també reconèixer la feina que s'ha vingut fent des de Poblet aquestes últimes dècades i, esperar que aquesta feina continuï progressant en un futur immediat.

Però parlar de Poblet i dels homes que habiten el recinte monàstic no pot reduir-se a parlar de pedres i totxos. Ni a títols i honors.

Parlar de Poblet és parlar de la seva presència espiritual a la comarca i al nostre país.

I aquesta és la veritable grandesa de Poblet.

M'agradaria tancar aquesta intervenció meva llegint un fragment que defineix perfectament l'esperit de l'abat Maur Esteva, del Monestir de Poblet i de l'acte que estem celebrant.

Deia fra Lluís Solà l'any 2009 als alumnes de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Sant Fructuós de Tarragona:

"L'espiritualitat monàstica no és ni pot ser una espiritualitat de la fugida del món, com de vegades ha estat o s'ha interpretat, sinó més aviat, l'espiritualitat del llevat en la pasta del món, que és l'espiritualitat de l'Evangeli i de l'Església. Ser en el món, amb una presència discreta i amagada, prenyant-lo, aquest món, d'Evangeli."

Així és Santa Maria de Poblet. Així és Maur Esteva i Alsina.

Felicitats pare Maur per la distinció que els pobles de la Conca de Barberà hem acordat
concedir-vos.

Moltes gràcies a tots.

Sense cap més assumpte a tractar, el president aixeca la sessió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta amb el vistiplau del Sr. president.

Vist i plau
El president